

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. _51_____

din _____18.05.2011_____

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din mun. Suceava,, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra contestației formulate de cu sediul în mun. Suceava,, județul Suceava.

..... formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la AIF sub nr., **cu privire la suma de lei**, reprezentând:

- lei – TVA stabilită suplimentar;
- – accesorii aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., cu privire la suma de lei, din care lei TVA stabilită suplimentar și accesorii aferente TVA.

În contestația formulată, solicită anularea deciziei contestate și restituirea sumei de TVA respinsă la rambursare și solicitată prin decontul de TVA nr.

Petenta afirmă că a achiziționat cu factura seria de la București un strung universal tip pentru suma de lei, solicitând deducere de TVA în sumă de lei.

Societatea susține că, potrivit procesului verbal încheiat în data de 09.11.2010 de Agenția Națională de Administrare Fiscală, AFP Sector 1, înregistrat sub nr., pentru aceeași factură, vânzătorul înregistrează factura în evidențele sale contabile depunând în luna martie 2010 „Declarația informativă privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul României-394 pe semestrul 2010 sub nr. în care apare beneficiarul (CUI) cu baza de lei și TVA de lei”.

Contestatoarea consideră că are dreptul la deducerea TVA în sumă de lei aferentă facturii seria

Petenta invocă prevederile art. 145 și art. 155 din Codul fiscal și afirmă că singurele condiții ce trebuie îndeplinite pentru deductibilitatea TVA sunt cele prevăzute de aceste texte de lege, care impun expres că achizițiile realizate de persoana impozabilă să fie destinate utilizării în folosul desfășurării operațiunilor taxabile, respectiv ca persoana impozabilă să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155.

Societatea susține că motivele invocate de organul fiscal privind circuitul comercial al acestui bun anterior acestei operațiuni sunt nejustificate.

Astfel, precizează că, prin Declarația 394 și Suceava a făcut înregistrările conform normelor fiscale cu privire la acest bun.

De asemenea, precizează că, un alt motiv invocat de organul fiscal se referă la operațiunile de livrare și deși conform normelor fiscale nu prezintă relevanță, petenta a prezentat și custodia bunului.

Referitor la suma de lei (.....-.....) stabilită suplimentar și a sumei de, accesorii aferente sumei de lei, societatea consideră că aceste sume sunt nedatorate.

Invocă prevederile art. 156¹ din Codul fiscal și susține că, potrivit acestora, corectarea TVA de rambursat nu se poate face decât în luna verificată.

Astfel, afirmă că, potrivit RIF nr., perioada fiscală este 01.02.2010-28.02.2010, iar corectarea TVA nu se poate face cu luna octombrie 2010.

Prin urmare, susține că suma de solicitată prin decontul nr. este corectă.

De asemenea, consideră că nici accesoriile nu sunt datorate.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere atacate.

II. Prin Decizia de impunere nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., s-a stabilit în sarcina

..... suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar și suma de accesorii aferente TVA.

În urma efectuării inspecției fiscale la, organele fiscale au constatat că, potrivit facturii seria, societatea a achiziționat de la București un strung universal tip în sumă totală de lei, exercitându-și dreptul de deducere pentru TVA în sumă de lei. În urma verificării încrucișate efectuate de către organele de inspecție fiscală la Suceava, societate afiliată cu, s-a constatat că strungul menționat anterior a fost vândut de către, societate a cărei activitate principală o constituie „intermedierile în comerțul cu mașini, echipamente industriale, nave și avioane”.

Organele de inspecție fiscală fac precizarea că nu a făcut dovada realității operațiunilor de livrare a acestui strung, din nota explicativă dată de administratorul societății, rezultând faptul că acest strung exista deja la sediul și nu a fost deplasat din acest amplasament. Mai mult, în urma verificării încrucișate efectuate de către echipa de inspecție fiscală la, s-a constatat că această societate nu declară TVA de plată în decontul de TVA conform evidenței contabile, între soldul TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare din decontul de TVA (în sumă de lei) și soldul TVA de plată din balanța de verificare întocmită la 31.12.2010 (în sumă de lei), existând o diferență în minus de lei.

De asemenea, s-a constatat, urmare datelor primite de la compartimentul de Schimb internațional de informații, că există neconcordanțe privind tranzacțiile declarate de și societatea verificată în declarația informativă 394 privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, nedeclarând operațiuni efectuate cu

În urma acestor constatări, echipa de inspecție fiscală consideră că achiziția strungului universal tip în sumă totală de lei, din care TV A în sumă de lei, efectuată de nu a fost destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile, ci în scopul obținerii de TVA de rambursat de la bugetul de stat de către firma cumpărătoare și nedeclararea TVA colectată de către firma afiliată, operațiunea de vânzare fiind efectuată prin societatea de intermedieri în comerț,

În consecință, organele fiscale nu au acordat drept de deducere pentru TVA în sumă de lei.

În urma efectuării inspecției fiscale, în vederea verificării existenței activului evidențiat în contabilitate „fierăstrău cu bandă orizontală pentru lemn tip”, echipa de inspecție a efectuat investigații pe teren, întocmind în acest sens „Fișa investigațiilor pe teren” (formular FIT). În urma verificărilor s-a constatat că fierăstrăul cu banda orizontală nu se află în locația aparținând, fapt motivat de către administratorul societății prin vânzarea acestuia la prețul de lei, din care TVA de lei, către conform Contractului de vânzare-cumpărare nr. Se face mențiunea că bunul a fost

livrat în luna septembrie 2010, conform avizelor de însoțire nr., nr., nr. și notei explicative date de administratorul societății.

De asemenea, se precizează că societatea a înregistrat în luna octombrie 2010 un avans (cont 419) la contractul de vânzare-cumpărare nr. în sumă de lei și TVA aferentă în sumă de lei, fără a factura valoarea integrală a bunului.

În consecință, organele fiscale au stabilit suplimentar de plată **TVA în sumă de lei (.....-.....).**

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de lei, s-au calculat **accesorii în sumă de**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul la deducerea TVA aferentă achiziției unui strung, în condițiile în care societatea nu face dovada realității operațiunii efectuate.

În fapt, în urma efectuării inspecției fiscale la, organele fiscale au constatat că, potrivit facturii seria, societatea achiziționează de la București un strung universal tip în sumă totală de lei, exercitându-și dreptul de deducere pentru TVA în sumă de lei. În urma verificării încrucișate efectuate de către organele de inspecție fiscală la Suceava, societate afiliată cu, s-a constatat că strungul menționat anterior a fost vândut de către, societate a cărei activitate principală o constituie „intermedierile în comerțul cu mașini, echipamente industriale, nave și avioane”.

Organele de inspecție fiscală fac precizarea că nu a făcut dovada realității operațiunilor de livrare a acestui strung, din nota explicativă dată de administratorul societății, rezultând faptul că acest strung exista deja la sediul și nu a fost deplasat din acest amplasament. Mai mult, în urma verificării încrucișate efectuate de către echipa de inspecție fiscală la, s-a constatat că această societate nu declară TVA de plată în decontul de TVA conform evidenței contabile, între soldul TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare din decontul de TVA (în sumă de lei) și soldul TVA de plată din balanța de verificare întocmită la 31.12.2010 (în sumă de lei), existând o diferență în minus de lei.

De asemenea, s-a constatat, urmare datelor primite de la compartimentul de Schimb internațional de informații, că există neconcordanțe privind tranzacțiile declarate de și societatea verificată în declarația informativă 394 privind

livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național,
nedeclarând operațiuni efectuate cu

În urma acestor constatări, echipa de inspecție fiscală consideră că achiziția strungului universal tip în sumă totală de lei, din care TV A în sumă de lei, efectuată de nu a fost destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile, ci în scopul obținerii de TVA de rambursat de la bugetul de stat de către firma cumpărătoare și nedeclararea TVA colectată de către firma afiliată, operațiunea de vânzare fiind efectuată prin societatea de intermediari în comerț,

În consecință, organele fiscale nu au acordat drept de deducere pentru TVA în sumă de lei.

Societatea susține că, potrivit procesului verbal încheiat în data de 09.11.2010 de Agenția Națională de Administrare Fiscală, AFP Sector 1, înregistrat sub nr., pentru aceeași factură, vânzătorul înregistrează factura în evidențele sale contabile depunând în luna martie 2010 „Declarația informativă privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul României-394 pe semestrul 2010 sub nr. în care apare beneficiarul (CUI) cu baza de lei și TVA de lei”.

Contestatoarea consideră că are dreptul la deducerea TVA în sumă de lei aferentă facturii seria

Petenta invocă prevederile art. 145 și art. 155 din Codul fiscal și afirmă că singurele condiții ce trebuie îndeplinite pentru deductibilitatea TVA sunt cele prevăzute de aceste texte de lege, care impun expres că achizițiile realizate de persoana impozabilă să fie destinate utilizării în folosul desfășurării operațiunilor taxabile, respectiv ca persoana impozabilă să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă analizei, unde se precizează că:

CAP. 10

“Regimul deducerilor

ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

Din aceste texte de lege rezultă că, din punctul de vedere al TVA, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care are loc exigibilitatea acesteia, iar persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, cu condiția ca bunurile și serviciile achiziționate să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

- Referitor la exercitarea dreptului de deducere, sunt aplicabile prevederile **art. 146 alin. 1 lit. a și art. 155** din Codul fiscal, unde se precizează că:

ART. 146

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

[...]”.

ART. 155

Facturarea

[...]

5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

[...]”.

Din aceste prevederi legale de reține că, pentru a putea deduce TVA aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, care să conțină o serie de elemente obligatorii, printre care și denumirea și cantitatea bunurilor livrate.

- Totodată Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, la **art. 6** precizează că:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din aceste prevederi legale se reține că o operațiune economico-financiară, în momentul în care se efectuează trebuie consemnată într-un document care va dobândi calitatea de document justificativ.

De asemenea, persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare.

Din textele de lege invocate se reține astfel că, pentru a putea deduce TVA aferentă unei livrări de bunuri, o persoană impozabilă are obligația de a deține o factură care să fie emisă conform prevederilor legale și în care să fie consemnată operațiunea de vânzare cumpărare și care să fie completată cu toate elementele obligatorii.

De asemenea, operațiunea reflectată în acea factură trebuie să fie o operațiune reală. Simpla înregistrare a unei facturi în evidența contabilă nu dă dreptul la deducerea TVA, contribuabilul fiind responsabil pentru înregistrarea operațiunilor ce au la bază documente care nu sunt emise în conformitate cu prevederile legale. Este necesar ca operațiunea să fie reală, veridică și în interesul firmei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în urma efectuării inspecției fiscale la, organele fiscale au constatat că, potrivit facturii seria, societatea achiziționează de la București un strung universal tip în sumă totală de lei, exercitându-și dreptul de deducere pentru TVA în sumă de lei. În urma verificării încrucișate efectuate de către organele de inspecție fiscală la Suceava, societate afiliată cu, s-a constatat că strungul menționat anterior a fost vândut de către, societate a cărei activitate principală o constituie „intermedierile în comerțul cu mașini, echipamente industriale, nave și avioane”.

Mai mult, în urma verificării încrucișate efectuate de către echipa de inspecție fiscală la, s-a constatat că această societate nu declară TVA de plată în decontul de TVA conform evidenței contabile.

De asemenea, urmare datelor primite de la compartimentul de Schimb internațional de informații rezultă că există neconcordanțe privind tranzacțiile declarate de și societatea verificată în declarația informativă 394 privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, nedeclarând operațiuni efectuate cu

Mai mult, prin nota explicativă dată de administratorul societății, care are calitatea de asociat unic la aceasta și administrator la (firma de la care a provenit strungul prin circuitul economic), rezultă că strungul s-a aflat la sediul tot timpul, fiind în custodie de la

Din aceste elemente constatate nu rezultă că operațiunea economică de vânzare a strungului de la către este o operațiune reală și că

bunul a fost achiziționat în folosul operațiunilor taxabile ale firmei, ci că dimpotrivă, au fost întocmite o serie de facturi de vânzare de la o societate la alta în scopul de a încasa de la bugetul de stat TVA în mod nelegal.

De asemenea, societatea nu face dovada cu documente că operațiunea respectivă a avut loc, aceasta având sarcina de a dovedi actele și faptele sale, așa după cum rezultă din prevederile **art. 65** din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]”.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere, faptul că societatea a dedus în mod nejustificat TVA aferentă achiziției unui strung, fără a avea la bază o operațiune reală, precum și faptul că societatea nu dovedește cu documente faptul că operațiunea este reală, **urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația formulată cu privire la suma de lei, reprezentând TVA.**

2. Referitor la suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă societatea avea obligația colectării TVA aferentă lipsei în gestiune a unui ferăstrău (gater), în condițiile în care societatea nu face dovada realității operațiunii de livrare a bunului.

În fapt, în urma efectuării inspecției fiscale, în vederea verificării existenței activului evidențiat în contabilitate „ferăstrău cu bandă orizontală pentru lemn tip”, echipa de inspecție a efectuat investigații pe teren, întocmind în acest sens „Fișa investigațiilor pe teren” (formular FIT). În urma verificărilor s-a constatat că fierăstrăul cu banda orizontală nu se află în locația aparținând, fapt motivat de către administratorul societății prin vânzarea acestuia la prețul de lei, din care TVA de lei, către conform Contractului de vânzare-cumpărare nr. Se face mențiunea că bunul a fost livrat în luna septembrie 2010, conform avizelor de însoțire nr., nr., nr. și notei explicative date de administratorul societății.

De asemenea, se precizează că societatea a înregistrat în luna octombrie 2010 un avans (cont 419) la contractul de vânzare-cumpărare nr. în sumă de lei și TVA aferentă în sumă de lei, fără a factura valoarea integrală a bunului.

În consecință, organele fiscale au stabilit suplimentar de plată TVA în sumă de lei (.....-.....).

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de lei, s-au calculat **accesorii în sumă de**

Referitor la sumele stabilite suplimentar, societatea consideră că acestea sunt nedatorate.

Invocă prevederile art. 156¹ din Codul fiscal și susține că, potrivit acestora, corectarea TVA de rambursat nu se poate face decât în luna verificată, iar potrivit RIF nr., perioada fiscală este 01.02.2010-28.02.2010.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 128** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

CAP. 4

“Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că, intră în sfera de aplicare a TVA, deci este o operațiune taxabilă din punctul de vedere al TVA, livrarea de bunuri.

De asemenea, sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, deci se datorează TVA, pentru bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute de lege.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificării perioadei 01.02.2010-28.02.2010, organele fiscale au constatat că societatea avea evidențiat în contabilitate un „fierăstrău cu bandă orizontală pentru lemn tip” care la momentul inspecției fiscale definitive la data de 16.03.2011 nu se afla în locația aparținând

În urma investigațiilor efectuate a rezultat că bunul a fost vândut la prețul de lei, din care TVA de lei, către conform Contractului de vânzare-cumpărare nr.

Organele fiscale fac mențiunea că bunul a fost livrat în luna septembrie 2010, conform avizelor de însoțire nr., nr., nr. și notei explicative date de administratorul societății și că societatea a înregistrat în luna

octombrie 2010 un avans (cont 419) la contractul de vânzare-cumpărare nr. în sumă de lei și TVA aferentă în sumă de lei, fără a factura valoarea integrală a bunului.

- **La art. 155** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

ART. 155

“Facturarea

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

[...]”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri are obligația de a emite o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, respectiv de a emite o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu livrarea bunului, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile.

Analizând elementele constatate și documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a încheiat Contractul de vânzare-cumpărare nr., prin care vinde bunul societății la prețul de lei, din care TVA de lei.

În acest contract, existent în copie la dosarul contestației, este prevăzut faptul că livrarea bunului avea ca termen 10 zile de la semnarea contractului. Rezultă că termenul de livrare este data de 23.10.2010.

Organele fiscale fac mențiunea că societatea a emis avizele de însoțire nr., nr., nr., iar prin nota explicativă dată de administratorul societății, acesta precizează că societatea a înregistrat în luna octombrie 2010 un avans (cont 419) la contractul de vânzare-cumpărare nr. în sumă de lei și TVA aferentă în sumă de lei, fără a factura valoarea integrală a bunului.

Așa după cum rezultă din constatările organelor fiscale, societatea a încasat un avans pentru bunul care a fost livrat, dar numai pentru o parte din sumă.

De asemenea, rezultă că societatea nu a facturat livrarea bunului.

În situația în care bunul a fost vândut și tranzacția este o operațiune economico-financiară reală, faptul generator intervine la data livrării acelui bun, iar exigibilitatea la data încasării avansului, dar cu condiția de a exista o factură emisă în condițiile legii și care să ateste acea livrare și societatea să demonstreze realitatea tranzacției.

Prin urmare, nu rezultă că operațiunea de vânzare-cumpărare este reală, că a avut loc și este conform legii.

- Legea contabilității nr. 82/1991 prevede clar faptul că orice operațiune economico-financiară care este efectuată, trebuie consemnată într-un document care dobândește calitatea de document justificativ, iar persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare, astfel:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Totodată societatea nu face dovada cu documente că vânzarea bunului este reală, nu depune facturi prin care să facă dovada că operațiunea a avut loc. Însuși administratorul societății în nota explicativă formulată precizează că nu a emis factură, ci doar avize.

La dosarul contestației se regăsesc copii după avize, dar acestea nu sunt documente justificative de înregistrare în contabilitate. În cazul de față, societatea nu a emis facturi în care să fie consemnată operațiunea de vânzare, așa cum prevede legea și care să aibă rolul de documente justificative de înregistrare în contabilitate a operațiunii. Faptul că societatea a încasat un avans nu este suficient pentru a demonstra că operațiunea de livrare a fierăstrăului (gater) este reală. Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza afirmațiilor sale, așa cum prevede și **art. 65** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. [...].”

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că, pe de o parte, organul fiscal a constatat că societatea avea înregistrat în evidența contabilă un fierăstrău care nu se afla în locația aparținând

firmei, iar pe de altă parte, societatea nu face dovada cu documente că bunul a fost livrat și facturat, deci că operațiunea este reală, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății **suma de lei, reprezentând TVA**, drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.

Având în vedere că pentru TVA în sumă totală de lei, contestația fost respinsă, suma este datorată și nu a fost achitată la scadență și ținând cont și de principiul de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente și contestația formulată privind suma de, reprezentând accesorii aferente TVA.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 128, art. 155, art. 145 alin. 2 lit. a, art. 146 alin. 1 lit. a și art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă analizei, art. 65 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulate de, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., cu privire la suma de lei, reprezentând:

- lei – TVA stabilită suplimentar;
- – accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.